

medens et Medlem afholdt sig fra at stemme. Endvidere udtalte den sidste ærede Taler, at det var kun et ubetydeligt Mindretal af Grundejerne i Viborg By, som vare imod Planen af 1890. Jeg skal i den Anledning oplyse, at der er underskrevet paa denne Adresse af 160 Grundejere, og der er i alt ca. 500 Grundejere i Viborg By. Det vil altsaa sige, at en Tredjedel af Grundejerne i Viborg have underskrevet et saadant Andragende, saa jeg tror nok, jeg kan have Lov til at sige og frendeles at paastaa, at dette Andragende dog i nogen Maade er et Udtryk for, hvad Befolkningen i Viborg By mener. Jeg skal forøvrigt ikke fortsætte videre, men kun henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt.

Den fungerende Ordfører (Breinholt): Jeg tillader mig at bringe min Tak til den højtærede Indenrigsminister for det Svar, han gav paa min Forespørgsel, et Svar, som jeg opfattede saaledes, at jeg og hele Udvalget kunne betragte den foreslaaede Ordning som en nogenlunde endelig Ordning. Dermed føler jeg mig beroliget, og jeg tror ogsaa, at Udvalget vil føle sig beroliget ved dette Svar. — Det ærede Medlem fra Randers (Stilling), som sidder tæt herved, talte saa smukt og saa varmt for Viborg By's Interesser og ogsaa for den omliggende Befolknings Interesser. I saa Henseende kan jeg ganske samstemme med ham, da jeg ogsaa nærer stor Interesse for Sjællands gamle Hovedstad, og jeg tror ogsaa, at jeg tidligere har haft Lejlighed til at vise, at det ikke er en Interesse og Sympati, som alene er af en ren platonisk Art. Jeg skal blot henvise navnlig til Jærnbanespørgsmaal og til at jeg, da man havde Himmerlandsbanen for, i dette Ting gjorde alt, hvad jeg kunde, for at faa Banen til at gaa fra Løgstør til Viborg. Det lykkes kun ved stærkere Kræfter end mine, i det andet Ting, ikke at opnaa dette, men at faa en Sidebane dertil, nemlig Kælestrupbanen. I den Henseende kan jeg altsaa ganske Duffer med det ærede Medlem, men der er dog ogsaa andet end Sympatier og personlige Duffer, som maa veje i denne Sag, og hvis det ærede Medlem nu vil tage i Betragtning, at Rigsdagen fordrer et godt økonomisk Udbytte af Jærnbanerne, og samtidig vil forlange, at Stationsbygninger og den Slags Anlæg skulle være i den Grad kostbare og luksuriøse, at de ville sluges hele Udbyttet paa det paagældende Sted, saa stemmer det meget lidt med hinanden. Her er jo en saa overordentlig stor Forskel mellem Udvalgets Indstilling og det Forslag,

som det ærede Medlem anbefaler. Der vil fremkomme ved Udvalgets Indstilling en Besparelse over for Regeringens Forslag af henimod Halvdelen, nemlig 150,000 Kr. + 22,000 Kr., hvis Projektet af 1886 bliver vedtaget, men over for Folketingets Forslag — det, jeg tillader mig at kalde Folketingets Projekt — vil det blive en Besparelse af ikke mindre end 551,000 Kr., altsaa over en halv Million. Jeg tror, at Tinget maa betænke sig mere end en Gang, før det følger det Raad, som blev givet af det ærede Medlem, at stemme mod Udvalgets Forslag og derimod holde paa denne store Udgift blot til Udvidelse af en Station, som ikke en Gang giver en Indtægt af 40,000 Kr. i Gennemsnit, en Udgift, som er over en halv Million større end det, som Udvalget foreslaar.

Det ærede andet Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) indtog i en vis Henseende en noget lignende Stilling over for Flytningen, men begrundede det særlig paa, at der kunde finde en lignende forholdsvist Nedsættelse Sted af dette store Beløb, som kræves til Flytningen, som der nu efter Udvalgets Forslag skal finde Sted over for Regeringens Forslag, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Men i saa Henseende tror jeg, at det ærede Medlem befinder sig i en Bidsfarelse, som han med sin sædvanlige Loyalitet og sit sikre Blik vistnok ogsaa vil indrømme mig, saa snart jeg har gjort ham opmærksom derpaa. At den betydelige Nedsættelse ved Udvalgets Forslag kan ske paa selve Stationen, beror navnlig paa, at der skal være tarveligere Bygninger, tarveligere Perroner, tarveligere Grusbelægning og Brolægning og den Slags Ting, hvormod den aller-væsentligste Del af Udgiften ved Flytningen slet ikke beror paa den Slags Ting. Det er ikke Stationsbygningen, det er ikke Perronen og den Slags Ting, men det er Omlægningen af Banen, og der kan sikkert ikke spares en Døjt, der kan altsaa ikke finde en saadan Nedsættelse Sted, som det ærede Medlem antydede. Da en saadan ikke kan finde Sted, saa antager jeg, at han ogsaa delvis kan gaa over til at blive Udvalgets Meningsfælle.

Jeg skal ikke blande mig i den Debat, der har været mellem det ærede Medlem og et andet æret Medlem af Udvalget (Madsen-Mygdal) med Hensyn til de viborgske Duffer. Derimod maa jeg til dette Mindretal i Udvalget blot gøre en lille Bemærkning, særlig rettet mod det Forbehold, som dette Mindretal har troet det nødvendigt at gøre i Betænkningen. Det er den eneste Afvigelse, som findes i Udvalget, og dette Forbehold retter sig jo imod en ganske særlig Passus.